

PROGRAMMA

stan kuiperi

MANIFESTACION CULTURAL

ter gelegenheid van het bezoek van

Hare Majesteit Koningin Beatrix
Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Claus der Nederlanden
Zijne Koninklijke Hoogheid De Prins van Oranje

17 februari 1987

20.00 - 21.30 uur

Plaza 18 di Maart

Mario J. Croes

Een culturele manifestatie is elke keer opnieuw een bewijs van de creativiteit van onze artiesten op het gebied van muziek, zang en dans. De voorbereidingen die hiermee samenhangen vergen reuze inspanningen van alle betrokkenen. Maar het eindresultaat is elke keer opnieuw grandioos. Bij elke gelegenheid is het weer een enorme voldoening voor zowel de deelnemende artiesten als de organisatoren, wanneer ze kunnen constateren dat de aanwezigen, zowel de genodigden als het publiek, door middel van hun applaus en hun kritiek hun waardering uiten voor hetgeen gepresenteerd wordt.
Bij het bezoek van H.M. Koningin Beatrix, Z.K.H. Prins Claus en kroonprins Willem-Alexander en gevolg heeft de commissie haar uiterste best gedaan om een uitgebreide voorstelling te presenteren van de ontwikkeling op cultureel terrein op Aruba.
Er werd daarbij rekening gehouden met muziek, dans en zang, maar ook andere vormen van culturele expressie werden niet vergeten. Met name toneel, poëzie, sport, carnaval en zelfs het decor zijn belangrijke uitingen van onze culturele ontwikkeling.
Als voorzitter van de commissie, belast met het voorbereiden en realiseren van deze culturele manifestatie, wil ik eenieder bedanken voor de medewerking bij het tot stand brengen van dit speciale programma. De spontane en belangloze medewerking van alle betrokkenen is enorm.
Het is mijn innige wens dat alle genodigden en het aanwezige publiek zullen genieten van dit culturele programma en dat iedereen met morele steun tegenover de deelnemers zal bijdragen tot het vergroten van onze culturele rijkdom.
Namens het comité van voorbereiding,

Mario J. Croes,
voorzitter-coördinator

Programma-overzicht

1. Coro Nacional
2. Poesia teatral
3. Cesar Olarte
4. Carnaval
5. Sharon Rose
6. Aerobics
7. Dans
8. Sluiting
9. Aanbieden van geschenken

Deze "Manifestacion Cultural" wil een beeld geven van het veelzijdige culturele leven op het huidige Aruba.
Ze kijkt niet terug naar het historische, zoals bij de viering van het ingaan van de Status Aparte, waar getoond werd hoe Aruba zich in de loop van de geschiedenis ontwikkeld heeft, maar ze wil in een show vol afwisseling met medewerking van talrijke participanten een aantal facetten tonen van wat Aruba nú is en vooruitwijzen hoe dit Aruba een eigen, zelfstandige toekomst voor zich heeft.
De plaats waar deze manifestatie wordt gehouden is daarvoor symbolisch. Dit plein werd immers *Plaza di Libertad* (Vrijheidsplein) en ter gelegenheid van het volkslied "Aruba dushi tera" en de Arubaanse vlag ook *Plaza Himno y Bandera* genoemd. Vlag en volkslied werden voor het eerst officieel in gebruik genomen op 18 maart 1976.
Daarom werd het plein vorig jaar omgedoopt tot *Plaza 18 di Maart*, aldus de Arubaanse zelfstandige positie binnen het Koninkrijk der Nederlanden benadrukkend en de liefde voor de eigen taal.

Jane Lanooy-de Cuba (1956) haalde in 1978 haar onderwijsbevoegdheid aan de Arubaanse Pedagogische Akademie, waarna ze in Nederland Algemene Muzikale Vorming studeerde. Ze slaagde in 1986 aan het Conservatorium van Maastricht.
Terug op haar geboorte-eiland geeft ze les aan de Arubaanse Muziekschool, de opleidingsschool Paso Sigur, de Mater Deï huishoudschool en de Pius X basisschool. Daarnaast leidt ze het parochiekoor van Savaneta.

Maybelline Arends-Croes (1945) haalde aan het Colegio Arubano haar H.B.S.-A diploma, waarna ze in Nederland voor Algemene Muzikale Vorming, diploma A slaagde in 1968.
Terug op Aruba werkte ze van 1968-1973 op de Arubaanse Muziekschool en al weer bijna twintig jaar op het Colegio Arubano en de Arubaanse Pedagogische Akademie.
Ze leidde van 1969-1978 het Gemengd Koor van de Sint Franciscuskerk in Oranjestad. Als leidster van de jeugdkoren Tutti Fruti en The Young Voices is ze zeer actief in het muzikale leven op Aruba, waar ze bij talloze gelegenheden optreedt met haar groepen. Ze was medeorganisatrice voor de viering van de Dag van Vlag en Volkslied op 18 maart, en de Status Aparte.

1. Coro Nacional

Om de gedachte van eenheid in het jonge land Aruba te benadrukken werd er voor deze manifestatie een nationaal koor gevormd, waarvan de deelnemers afkomstig zijn uit zoveel mogelijk bestaande koren. Met zijn leden van de kerkkoren van Oranjestad, San Nicolas, Noord, Dakota, Savaneta, Santa Cruz en Tanki Leendert, het koor Voznan Alegre, leden van het A.P.A.-koor en Vivons en Chantant wil dit grote koor een afspiegeling zijn van het gehele Arubaanse koorleven.
Het nationale koor brengt een nieuwe wals "Dia ta regalo" (Elke dag is een geschenk) op tekst en muziek van Maybelline Arends-Croes. Elke dag danken we de Heer voor alle nieuwe pracht. Waardeer en geniet, want elke dag is een cadeau van God. Elke dag dat de zon weer opkomt, brengt nieuwe hoop voor iedereen; gebruik en geniet ervan, want "vandaag is de morgen van gisteren," aldus de vrij vertaalde boodschap.
Het arrangement is gemaakt door Jane Lanooy-de Cuba, die het koor ook leidt.
Het tweede lied van het nationale koor op een voor deze gelegenheid speciaal geschreven tekst van de bekende dichteres Digna Laclé-Herrera: "E solo ta despedi", is een danza met een vierstemmige koorbewerking, muzikaal arrangement en begeleiding van Hilward Croes.
De dichteres beschrijft in twee coupletten de avondlijke stilte in onze boot op de rustige golven, vogels die naar hun nest vliegen, en de zon die stralend ondergaat en afscheid neemt tot morgen.

2. Poesia Teatral

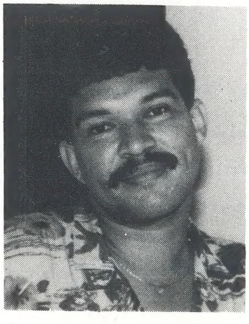
Ter gelegenheid van de viering van Aruba's Status Aparte schreef Philomena Wong het gedicht *Na caminda pa independencia,* dat ze op 10 oktober 1986 in boekvorm presenteerde. Ze droeg bij die gelegenheid haar "gemengde gevoelens" ten aanzien van de Status Aparte zèlf voor op door Eddy Bennett gecomponeerde en gearrangeerde muziek, terwijl een aantal studenten van de Arubaanse Pedagogische Akademie deze poëzie uitbeeldden door middel van een schimmenspel.
Fragmenten van dit gedicht inspireerden Burny Every nu tot een spel van beweging op basis van improvisatie met haar studenten van V.W.O. 4 en 5 van het Colegio Arubano.
De docente en haar studenten vertaalden poëzie en muziek in gestileerde abstract-symbolische bewegingen. Door middel van deze beweging geven de spelers hun ideeën weer omtrent Aruba's historie, zijn oorspronkelijke inwoners, de koloniale overheersing, de zelfstandige plaats binnen het Koninkrijk en de op handen zijnde onafhankelijkheid.
Een dergelijke voorstelling waarin poëzie, muziek en bewegingskunst op deze wijze samengaan, heeft op Aruba nog nooit eerder plaatsgevonden. Dat ze door jonge scholieren wordt gebracht, die nog maar enkele maanden dramatische expressie studeerden, maakt de presentatie tot een dubbel experiment.
De kostuums zijn ontworpen en vervaardigd door Johnny Fingal; de geluidstechniek werd verzorgd door Radio Kelkboom.

Burny Every (1939) studeerde in 1967 af aan de Akademie voor Dramatische Kunsten "De Toneelschool" in Amsterdam. Ze speelde in Nederland in diverse stukken bij de Noorder Compagnie en Theater. Vanaf 1973 regisseerde ze op Aruba diverse werken, waaronder E testament di e cacho *(1973),* Antígona *(1977) en* Un anochi largo *(1981). Zelf speelde ze o.a. in* Mañan Dalia lo ta mi dalia *van Denis Henriquez. Ze schreef stukken voor jeugdtoneel. Momenteel is ze lerares dramatische expressie aan het Colegio Arubano en de Arubaanse Pedagogische Akademie, en voorzitter van de onderwijsvakbond S.I.M.A.R..*

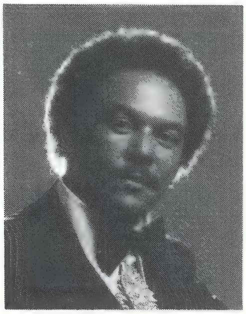
Philomena Wong (1941) publiceerde poëzie in Watapana, Di Nos, Cosecha Arubiano *en* Skol y Komunidat. *In 1983 verscheen in eigen beheer haar bundel* "Mi" ta biba den mi pensamento. Na caminda pa independencia *verscheen in 1986 bij de Arubaanse uitgever Charuba.*

Johnny Fingal (1955) studeerde biologie en is docent aan het Colegio Arubano en de Arubaanse Pedagogische Akademie. Hij ontwierp kostuums voor diverse toneelstukken, balletuitvoeringen en het carnaval.

Cesar Olarte (1975) zit in de zesde klas van het Heilig Hart College. Al heel jong begon hij met zijn zangcarrière. In 1984 won hij het zangfestival op zijn basisschool, het Voz-i-Landia festival en Festilindo in de categorie "infantil". Hij vertegenwoordigde zijn land tijdens een internationaal festival in Panama, waar hij als derde eindigde.
Hij is al lang lid van de kindergroep Pierewietje. Zijn stem staat op grammofoonplaten en diverse cassettes. Hij treedt geregeld op bij speciale gelegenheden in het kerkelijk jaar, in televisieprogramma's en voor de toeristen in de hotels.

Don Ramon Krozendijk (1950) zingt zelf al vanaf heel jonge leeftijd; ook is hij gitarist. In 1979 vertegenwoordigde hij de Nederlandse Antillen in Caracas op het O.T.I.-festival. Hij nam enkele grammofoonplaten op, waarvan de laatste met Tino Ruiz: Fiesta Arubano.
Hij schreef liederen voor kinderen, waarvoor hij drie keer de eerste prijs kreeg op het Voz-i-Landia festival.
Momenteel heeft hij bij Radio Kelkboom een eigen programma "Tertulia Farandulera" waarin hij Zuidamerikaanse liederen presenteert.

3. Cesar Olarte

De jongste deelnemer aan deze culturele manifestatie is de op ons eiland al heel bekende zanger Cesar Olarte, die uit een zeer muzikale familie komt. Hij zal een lied zingen dat de titel draagt "E luna scondi" (De verborgen maan).
De inhoud ervan is in het kort en vrij vertaald weergegeven, als volgt: Langs de stralen van de maan, die verborgen is achter de Hooiberg, kunnen we een reis realiseren tot bij God. De dichter vraagt aan de maan: verberg uw goedheid niet meer en toon uw vreugde, verlicht onze aarde, o schone maan. Kom me nog een keer omhelzen, vanavond ben ik bang, kom om me te laten inslapen, mijn enige gezelschap.
De bekende zanger-musicus Don Ramon Krozendijk schreef de woorden en de melodie op het ritme van een wals, speciaal ter gelegenheid van deze culturele manifestatie.
Hildward Croes zorgde met zijn instrumentarium van de Aruba Recording Studio voor het muzikale arrangement.
Cesar Olarte oefende zijn zangvoordracht in met de hulp van de zangpedagoge Maybelline Arends-Croes.

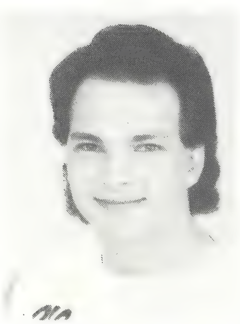
Diana Antonette (1945) is directrice van de Arubaanse Dans-en Balletschool die dit jaar het 35-jarig jubileum viert met diverse evenementen. Ze genoot haar opleiding als danspedagoge aan de Rotterdamse Dansakademie en de Balletstudio Nel Roos te Amsterdam. In 1968 deed ze staatsexamen en keerde naar Aruba terug.
In 1982 richtte ze de dansgroep Teatro di Dansa Arubano op om meer interesse te kweken voor de Arubaanse danscultuur. Met deze groep trad ze op in Colombia, Santo Domingo, Venezuela en de Verenigde Staten. Regelmatig treedt de dansgroep ook op tijdens het Bon Bini Festival in Fort Zoutman en wekelijks in het Golden Tulip-Aruba Caribbean.

4. Carnaval

Februari is de maand waarin op Aruba alles in het teken van het carnaval staat, dat dit jaar voor de 33ste keer uitbundig gevierd zal worden. De voorbereidingen zijn natuurlijk al maanden eerder begonnen in alle districten. De carnavalskoninginnen worden gekozen, er vinden tumba- en calypsofestivals plaats, er zijn jump-ups, er is een kinderoptocht en uiteindelijk trekt de grote parade door de overvolle straten van Oranjestad. Met de verbranding van de "momo" wordt het carnavalsgebeuren tenslotte afgesloten.
Danspedagoge Diana Antonette nam dit carnaval waarvoor Aruba tot ver buiten de grenzen bekendheid geniet, tot uitgangspunt voor een show door niet minder dan vier groepen gezamenlijk.
Een van de altijd aanwezigen bij de parades is de *Grupo Sylvia Lourens,* die ook nu zorgt voor een kleurrijke bijdrage door middel van een aantal schitterende head-, shoulder- en roadpieces.
Naast het *Teatro di Dansa Arubano* nemen de *Grupo Cocorico* onder leiding van Gloria Tromp en de *Divi Divi Carnaval's Dancers* van Mani Lopez, die alle bekend zijn van hun optreden in diverse hotels, deel aan deze show van het "isla di carnaval".
Diana Antonette bouwde haar choreografie op rond het winnende lied van het tumbacontest en de roadmarch van vorig jaar en van dit carnavalsseizoen, om op die manier uitdrukking te geven aan enkele aspecten van het veelzijdige carnavalsgebeuren, waarbij ze heel Aruba uitnodigt tot eensgezinde deelname.

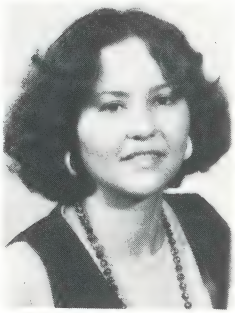
Sharon Rose (1954) zingt al vanaf haar veertiende jaar en geniet grote bekendheid op Aruba, en door haar talrijke reizen ook ver daarbuiten. Ze trad als professioneel zangeres op in de hotels van Aruba, nam deel aan song-festivals en talrijke manifestaties in binnen- en buitenland. In 1982 vertegenwoordigde ze de Nederlandse Antillen in Peru op het bekende O.T.I.-festival.
Momenteel werkt ze als social director in het pas heropende Golden Tulip-Aruba Caribbean, in welk hotel ze binnen afzienbare tijd ook in de nightclub zal optreden.

Hildward Leoncil Croes (1962) behaalde in 1984 zijn Bachelor of Music Degree aan het Berklee College of Music in Boston (V.S.) en in 1986 zijn Masters of Music Degree aan de Bowling Green University in Ohio (V.S.). Momenteel speelt hij elke avond met een eigen band in Golden Tulip-Aruba Caribbean. Daarnaast maakt hij veel eigen composities, arrangementen en verschillende soorten opnames in de Aruba Recording Studio en Watapana Recording Studio. Hij is lid van het pacrochiekoor van Santa Cruz, dat door zijn vader gedirigeerd wordt.

5. Sharon Rose

De populaire zangeres Sharon Rose brengt een potpourri van enkele bekende walsen.
In het eerste lied "Aruba Ariba" (Aruba boven al) wordt de liefde voor ons eiland in algemene termen bezongen: ook een klein eiland kan groot zijn — voor mij is ze de parel van het Caraïbisch gebied.
De tekst is van Fanfa Flemming.
Het tweede lied op tekst van August Croes beschrijft het prachtige natuurschoon van de "Puente Natural" (De natuurlijke brug), die een trekpleister is voor onze talrijke toeristen, maar ook de bewondering van onze eigen mensen wegdraagt.
Het derde lied werd eveneens door August Croes geschreven; het "Beyesa di nos cuna" (De schoonheid van onze wieg) vertolkt de liefde voor diverse aspecten van de schoonheid van het geliefde eiland dat onze wieg is.
De muzikale begeleiding op gitaar wordt verzorgd door het Trio Los Arubeños, dat bestaat uit Mario Croes, Reynaldo Lampe en Fortunato Werleman. Hildward Croes zorgde rond deze gitaarmuziek voor een origineel arrangement, waarvoor hij uitging van een beperkt aantal instrumenten die hij met behulp van de technische mogelijkheden in de Aruba Recording Studio uitbreidde tot een volledige orkestratie als in een symfonieorkest.

Luz Marina Rojas (Colombia 1952) studeerde in haar geboorteland, waaarna ze nog een aantal korte cursussen in aerobics-technieken volgde in Texas (V.S.). Sinds 1972 woont ze op Aruba, waar ze sinds 1984 eigenaar is van het Natural Health Centre in San Nicolas.

6. Aerobics

Het Natural Health Centre uit San Nicolas vertegenwoordigt ons veelzijdige sportwezen. Een zestiental zowel mannelijke als vrouwelijke deelnemers tonen ons in hun optreden een stukje "lichaamscultuur" door middel van het de laatste jaren ook bij ons in de belangstelling staande aerobics.

Aerobics wordt gezien als een middel tot conditieverbetering en een gezonde manier om wat overtollige kilo's aan lichaamsgewicht kwijt te raken, maar is volgens directrice Luz Marina Rojas in de allereerste plaats bedoeld als een trainingsprogramma waarbij het bloed in staat gesteld wordt meer zuurstof op te nemen.

Uit een vorig jaar gehouden eilandelijke competitie trad het National Health Centre, dat in 1984 werd geopend, als algeheel winnaar te voorschijn uit een sterk veld van deelnemers.

Een geheel aerobic-programma zou eigenlijk zo'n vijftig minuten moeten duren: het opwarmen gedurende de eerste vijf minuten om via diverse strekoefeningen de spieren los en soepel te maken, wordt dan gevolgd door oefeningen die het lichaam zuiveren, waarna tijdens het laatste half uur spierversterkende oefeningen kunnen worden gedaan. Van dit totaal programma kunnen nu natuurlijk slechts enkele facetten en mogelijke variaties getoond worden.

De muziek die heel belangrijk is als begeleiding voor de ritmische oefeningen is een mixture van diverse stukken; de programma-onderdelen werden in volgorde gezet en ingeoefend onder leiding van Luz Marina Rojas.

Astrid Hoogland-Salazar (1939) studeerde aan de Rotterdamse Dansakademie en deed in 1962 haar staatsexamen als danspedagoge. In haar studietijd werd ze voor een Europees toernee uitgenodigd door de wereldberoemde Amerikaanse Kathrine Dunham, wier voorouders uit Haïti stammen. Door deze dansinstructrice werd Astrid Salazar blijvend gewonnen voor het Caraïbische folkloristische ballet.
Ze werkte een jaar op Curaçao, waarna ze op Aruba directrice werd van de Arubaanse Dansen Balletschool. Sinds 1975 is ze directrice van de balletschool Simadanza; ze leidt ook de dansgroep die onder dezelfde naam algemeen bekend is door het optreden in de hotels en bij allerlei culturele gelegenheden. International zorgde de groep voor de promotie van Aruba in Venezuela, de Dominicaanse Republiek en de Verenigde Staten waar ze optrad in Miami en Radio City Music Hall in New York.

7. Dans

De balletschool Simadanza demonstreert enkele voorbeelden van moderne danscultuur op Aruba. Tien leerlingen dansen op muziek van de populaire muziekgroep "Doble R" een wals, waarvan de choreografie door Simadanza-directrice Astrid Salazar verzorgd werd.
Hildward Croes componeerde speciaal voor de gelegenheid van deze culturele manifestatie een muziekstuk, waarbij hij zich inspireerde op ritmen als de mazurka, danza, salsa, tumba en andere. De boodschap die hij met deze "Suite, dedica na La Reina" (Suite, opgedragen aan H.M. de Koningin) wil uitdragen is de mentaliteit van onze mensen en de sfeer waarin we hier leven. Met behulp van de technische outillage van de Aruba Recording Studio zorgde hij zelf voor de volledige orkestratie.
Astrid Salazar verzorgde voor deze nieuwe compositie de experimentele choreografie, waarbij ze deze keer geen op zichzelf staande dansen brengt in korte afzonderlijke presentaties zoals traditioneel gebruikelijk, maar een acht minuten durende totaalvoorstelling die de opeenvolgende dansen tot een geheel aaneensmeedt.
Negentien leerlingen van Simadanza visualiseren de sfeer van de muziek door middel van hun dans, zonder daarbij uit te gaan van een concrete verhaaldraad.

Mw. T.S.E. Boekhoudt (1929) behaalde in 1951 haar volledige bevoegheid als onderwijzeres in het Nederlandse Blerik. Ze werkte tien jaar aan het Maria College en vijfentwintig jaar aan het Rosa College, waarvan nu al negentien jaar als hoofd.

Mw. J.I. Spellen (1939) volgde een opleiding aan de Sociale Akademie in Sittard, waar ze in 1961 haar studie afrondde als maatschappelijk werkster. In maart aanstaande hoopt ze haar zilveren jubileum te vieren bij de Voogdijraad, waarvan ze sinds 1984 secretaris is. In 1978 behaalde ze haar praktizijnsdiploma in de rechten.
Ze is zeer actief op sociaal-cultureel gebied, onder andere als voorzitter van de toneelgroep Mascaruba, voorzitter van Casa Cuna, secretaris in het bestuur van het Dr. Horacio Oduber Hospitaal als vertegenwoordiger van het Bisdom, en lid van Cede-Aruba voor medefinanciering van sociaal-educatieve projecten.

8. Sluiting

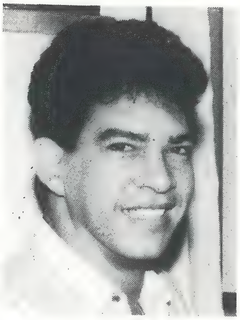
De sluiting van deze culturele manifestatie wordt een kleurrijke verrassing die ons bereid wordt door zo'n driehonderd leerlingen uit de derde en vierde klassen van alle ongeveer dertig basisscholen op ons eiland.
Hun optreden wordt begeleid door een opname, waarop het kinderkoor *Tutti Fruti* van Maybelline Arends-Croes een potpourri zingt van oude Nederlandstalige historische liederen, die vorig jaar opgenomen werden in de studio's van Radio Kelkboom ter gelegenheid van het bezoek van H.K.H. Prinses Margriet en Mr. P. van Vollenhoven.
De leidsters van dit onderdeel, Mw. T.S.E. Boekhoudt en Mw. J.I. Spellen, geven door het kledingontwerp voor de kinderen en de kleur van de ballonnen en de vlaggetjes die deze meedragen de verbondenheid van Aruba en Nederland binnen het Koninkrijk der Nederlanden weer.

ORParis (Ofelia Regina Paris, 1944) is onderwijzeres van beroep. Ze volgde vanaf 1984 avondcursussen keramiek, bloemschikken, zeefdrukken en beeldhouwen.
Als vervaardigster van "Artisan Work" heeft ze bekendheid op en buiten Aruba. Voorbeelden van haar artistiek kunnen bevinden zich in de Verenigde Staten, Canada, West-Duitsland, Frankrijk, Zwitserland, Saoedi-Arabië en Sri Lanka.

9. Aanbieden van geschenken

Door middel van een combinatie van technieken in hoofdzakelijk decoupagewerk geeft de Arubaanse artieste ORParis nieuwe vorm aan lokaal verzamelde natuurprodukten. Het materiaal waarmee ze werkt is hout, afkomstig van de kwihiboom (proposis juliflora).
Haar serie "Maria Luisa" die in totaal uit zes werkstukken bestaat, is opgedragen aan de moeder — Maria Luisa — die centraal staat binnen het Arubaanse gezin.
Het werk "Fascination" uit deze serie is gekozen als nationaal geschenk van de bevolking aan Hare Majesteit Koningin Beatrix.
"Wanneer het besef doorbreekt van de andere medemens (vader, broers, zusters) ontstaat er een driehoeksverhouding binnen het gezin, later binnen de gemeenschap: het steeds als individu stelling kunnen nemen ten opzichte van of samen met de ander. Het uitdagende van dit besef fascineert door de mogelijkheid tot sociaal contact ondanks de conflicten die hieruit kunnen voortvloeien. De drie vissen in "Fascination"zijn punten die deze driehoek insluiten".
"Oasis", eveneens uit deze serie afkomstig, is het nationale cadeau aan Z.K.H. Prins Willem-Alexander, aangeboden door Mj. Aychel Geerman die op dezelfde datum als de Prins der Nederlanden (17 april 1967) is geboren.
"In dit werkstuk is er een zee van biotopische voorwerpen naar de werkelijkheid en met behoud van elke natuurvorm in harmonisch evenwicht uitgewerkt. Dit symboliseert het verlangen naar een oase, waar ieder individu voorwaarde vormt voor het behoud van het biotopische evenwicht: de weg naar het geluk ondanks het zien verwateren van ieder waardevol bestaan."

Evelino Fingal, geboren in 1951 op Aruba/opleiding aan de Academie voor Kunst en Vormgeving, afdeling Publiciteitsvormgeving en grafisch ontwerpen, 's-Hertogenbosch (1967-1972); Academie voor Beeldende Kunsten, M.O.-tekenen, Tilburg (1975-1978); doceerde van 1972-1975 en van 1978-1979 bij het Cultureel Centrum Aruba en werkte tevens als free-lance ontwerper.
Vanaf 1980 in dienst van de Overheid, bij het Departement voor Culturele Zaken/Instituto di Cultura. Thans conservator van het Archeologisch Museum Aruba en waarnemend hoofd van het Instituto di Cultura.
Hij ontwierp o.a. de pasmunten van Aruba, de herdenkingsmunt Status Aparte 1986, de serie standaard postzegels en de nieuw uit te brengen bankbiljetten.

Het decor voor deze culturele manifestatie

Ter gelegenheid van het Koninklijk Bezoek werd in Nederland een gedenkpenning geslagen die ontworpen werd door de Arubaanse kunstenaar Evelino Fingal. De ene zijde toont de profielen van Koningin Beatrix, Prins Claus en Prins Willem-Alexander, vergezeld van de tekst "Koninklijk Bezoek 14 - 19 februari". De keerzijde toont het Wapen van Aruba en authentieke pre-Columbiaanse versieringsmotieven/Aruba 1987.
Deze zelfde motieven gebruikte Evelino Fingal ook op het door hem ontworpen omslag van het officiële programmaboek en in het decor voor deze culturele manifestatie.
De motieven zijn ontleend aan op ons eiland bij opgravingen gevonden versierende beschilderingen van aardewerk. Naast algemene zijn er onder deze motieven ook specifieke die alleen op Aruba en in deze regio voorkomen, waar de woonplaatsen van de Caiquetío-Indianen waren. Naar een bekende vindplaats in Venezuela wordt deze stijl in archeologische termen "Dabajuroïd" genoemd.
Het decor is abstract. De aardkleuren zijn in het decor vertaald in metaalkleuren, goud, brons, koper, zilver, enz. De lichten wijzen op het carnaval dat in deze tijd van het jaar zo'n belangrijke plaats in het Arubaanse leven inneemt.

Stan Kuiperi (1954) is Beeldend Kunstenaar en Docent Beeldende Vorming. Hij genoot zijn opleiding te Aruba, Puerto Rico, U.S.A. en Nederland. In dat laatste land studeerde hij van 1975-1982 aan de N.L.O. te Utrecht, en van 1982-1984 aan de Akademie voor Beeldende Vorming te Tilburg. Van 1982-1984 had hij een eigen atelier in het Franse Rennes.
Zijn werk vormt onderdeel van diverse lokale en internationale overheids- en particuliere collecties en is vanaf 1980 te zien geweest in een elftal exposities in Nederland (Amsterdam, Utrecht, Tilburg, Vught), Frankrijk (Galerie du Theâtre de la Ville de Rennes) en Aruba (1985-1986).
Stan Kuiperi woont vanaf 1985 op Aruba en is momenteel werkzaam bij het Instituut voor Culturele Zaken (Ministerie van Welzijnszaken) en tevens freelance ontwerper, beeldend kunstenaar, fotograaf en kunstrecensent.

Het omslag van dit programma boekje

Het omslag voor dit programmaboekje werd vervaardigd door de bekende Arubaanse kunstenaar Stan Kuiperi, die het ontwerp als volgt omschrijft:
"De omslagillustratie voor het programmaboek symboliseert de "Plaza" - zoals deze in de volksmond heet - als bekend en frekwent bezocht middelpunt voor samenkomst van het Arubaanse volk en zijn gasten.
Op de "Plaza" wordt het Arubaanse volk, door middel van een breed scala aan culturele en sociale activiteiten, geconfronteerd met de buitenwereld èn - wat het meest belangrijke is - met de expressie van zijn eigen geschiedenis en ontwikkeling".

Enkele voorbeelden van de prachtige carnavalskostuums zoals die tijdens de voorstelling vanavond te bewonderen zijn.

Divi Divi Carnaval's Dancers

Grupo Cocorico

Grupo Sylvia Lourens

De werkgroep "Manifestacion cultural" bestaat uit de volgende personen:

Voorzitter	Mario J. Croes
Secretaris	Maritza Reyes
Penningmeester	Ido Yanez
Leden	Maybelline Arends-Croes
	T.S.E. Boekhoudt
	Eddy de Cuba
	Evelino Fingal
	Nilda Koolman
	Stanley Kuiperi
	Atan Lee
	Rudy Leysner
	Jossy Semeleer
	Yvonne Spellen
	Edgar Werleman
Ceremoniemeester	Ito Tromp
Geluidstechniek	Eddy Tromp

Dit programmaboekje werd door de volgende personen en instanties samengesteld:

Tekst	Wim Rutgers
Foto's	Bureau Voorlichting
Lay out	Rinus de Graaff
Omslag	Stan Kuiperi
Druk	V.A.D.

OFFSET-DRUK
vad